

Όσιος Αλύπιος, ο εικονογράφος της Λαύρας των Σπηλαίων!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

(Η μνήμη του Αγίου Αλυπίου τιμάται στις 17 Αυγούστου εκάστου έτους)

-Γιατί, πάτερ Αλύπιε, αδίκησες αυτό το χριστιανό; Τόσες φορές σε παρακάλεσε και τόσα χρήματα σου έστειλε για τις εικόνες του. Τι σημαίνουν όλα όσα άκουσα

τώρα, αδελφέ; Εγώ μέχρι τώρα νόμιζα ότι ήσουν αφιλοχρήματος και ζωγράφιζες τις εικόνες για τη δόξα του Θεού και των αγίων Του.

- Τίμιε Γέροντα, αποκρίθηκε απορημένος ο όσιος, η αγιοσύνη σου γνωρίζει ότι δεν αμέλησα ποτέ το ιερό εργόχειρό μου ούτε το εξάσκησα για τα χρήματα. Και τώρα δεν γνωρίζω για ποιο πράγμα μιλάς.

- Τρεις φορές δεν σε πλήρωσε αυτός ο άνθρωπος για να του φτιάξεις επτά εικόνες; Δεν σου έστειλε και τα σανίδια γι' αυτές; Γιατί δεν εκπλήρωσες την παραγγελία του; Και πού είναι τα ξύλα των εικόνων; Όμως ο όσιος Αλύπιος τίποτα δεν είχε να πει. Τότε ο ηγούμενος έστειλε δύο-τρεις μοναχούς να φέρουν τα σανίδια. Αυτοί, κατά συγκυρία την προηγούμενη μέρα τα είχαν δει μέσα στο παρεκκλήσι και είχαν αναρωτηθεί για τον προορισμό τους. Ο όσιος Νίκων κάλεσε επίσης τους δυο μοναχούς που είχαν πάρει τα χρήματα για τις εικόνες. Άλλες, όμως, είναι οι βουλές των ανθρώπων και άλλα τα κελεύσματα του θαυματουργού Θεού.

Τι συνέβη δηλαδή; Μόλις μπήκαν οι αδελφοί στο παρεκκλήσι, τι βλέπουν! Εκεί που χθες είδαν να κρέμονται σκέτα ξύλα, τώρα ήταν εικόνες απaráμιλλης τέχνης! Εικόνες του Κυρίου, της Θεοτόκου, των αγίων! Θαμπωμένοι και συγκλονισμένοι από το θαυμαστό γεγονός, τις έφεραν στον ηγούμενο.

Όταν σε λίγο όλοι κατάλαβαν τι είχε συμβεί, έπεσαν κάτω και με συγκίνηση προσκύνησαν τις θεσπέσιες αχειροποίητες εικόνες του ουράνιου Βασιλιά, της Παναγίας Μητέρας Του και των εκλεκτών δούλων Του. Στο μεταξύ ήρθαν και οι δύο συκοφάντες μοναχοί.

Ανύποπτοι για το θαύμα του Θεού, επιτέθηκαν με άπρεπα λόγια στον όσιο Αλύπιο, κατηγορώντας τον σαν κλέφτη και απατεώνα. Αγανακτισμένοι τότε οι παρευρισκόμενοι από την άδικη εκείνη επίθεση, τους έδειξαν τις εικόνες λέγοντας:

- Σταματήστε ανόσιοι άνθρωποι! Να αυτές οι εικόνες που ζωγραφίστηκαν από το χέρι του Θεού, μαρτυρούν για την αθωότητα του Αλυπίου και τη δική σας ενοχή!

Πηγή: facebook π. Γεωργίου Κονισπολιάτη

Το περιστατικό είναι από τον βίο του νεότερου οσίου Αλυπίου του Ρώσου, που αγίασε στη σκήτη του Κιέβου (στους έσχατους χρόνους «έν σπηλαίω αὐτός ἁγιασθεὶς»). Αγιογράφος, ο Όσιος Αλύπιος ο εν Κιέβω εορτάζει σαν σήμερα, την 17 Αυγούστου εκάστου έτους, αλλά δεν υπάρχει στα παλιά συναξάρια και Αγιολόγια. Εμφανίζεται στα Αγιολόγια με τους Αγίους της Ρωσικής Εκκλησίας που αναφέρουν «τόν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Σπηλαίου τοῦ Κιέβου ἀθλήσαντα» ως εξής: «Ο Όσιος Αλύπιος ο Εικονογράφος, ένα από τα μυρίπνοα άνθη που άνθισαν στην περίφημη Λαύρα των Σπηλαίων, στο Κίεβο της Ρωσίας, έζησε με φιλοπονία, αρετή και ακρίβεια τη μοναχική του ζωή και διεκρίθη για την ταπεινοφροσύνη του, την προσπάθεια και την υπομονή».

Αναφέρεται και το θαύμα που έγινε πριν την έξοδό του από τη ζωή και τον αγιασμό του, για την εικόνα της Παναγίας που έφτιαξε Άγγελος Κυρίου, για να την προσφέρει ο Άγιος τη μέρα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στον αδημονούντα πιστό,

καθώς ο ίδιος ήταν ασθενής και κατάκοιτος. «Ευλογητός ο Θεός» είπε ο Άγιος Αλύπιος και κοιμήθηκε.
